

خلک له کرونا او فقره مري، د افغانستان حکومت د دوی له کفنه غلا کوي!

څو څېړنيز راپورونه ښيي چې د افغانستان دولتي چارواکو له کرونا سره په مبارزه او له بېوزلو خلکو سره په مرسته کې ميليونونه ډالر غلا کړي دي. څېړنيز راپورونه وايي چې دغو چارواکو د خلکو له وچې ډوډۍ ۸۰۰ ميليونه افغانۍ غلا کړي دي. طبي وسايل او توکي يې د بازار له بېي څو برابره لوړ حسابلي او ميليونونه ډالر يې خپلو جيبو ته اچولي دي. که څه هم د افغانستان فاسد دولت هڅه کوي چې د دې موضوع د څېړنې لپاره د پرلپسې کميسيونو په جوړولو د خلکو احساسات مړه کړي؛ خو دولت هېره کړې چې د فساد غر يې دومره اوچت شوی، چې په څو گوتو نه پټېږي.

په واقعيت کې په افغانستان کې فساد د شعارونو، ادارو، کميسيونونو او قوانينو د جوړولو پر خلاف ورځ تر بلې ژور کېږي. دولت ادعا کوي چې فساد يې کم کړی دی؛ خو واقعيت دا دی چې فساد کم شوی نه دی، بلکې ښه يې بدله شوې. دولت د اصلاحاتو او سيستم جوړونې په نامه د مفسدينو او له غرب څخه د راغلو کسانو نوی نسل، پر لوړو پوستونو گومارلی دی او له امله يې فساد ژورې رېښې موندلي دي او څو برابره زيات شوی دی.

فساد د پانگوالي-ډيموکراسي نظامونو نه بېلېدونکي برخه ده او د پای ته رسولو مسئله يې هم د خلکو له ژونده د دغو نظامو د تغیر په ټولېدو پورې تړلې ده. د څېرو بدلون، کميسيونونه او ادارې جوړول او د قوانينو تصويب يوازې پر ټيټ رتبه او تر لاس لاندې کسانو د فساد لارې بندوي؛ خو چارواکي په بې غمه زړه فساد کوي او د قانون او عدلي بنسټونو له سترگو پټېږي. نو د هغه نظام په وسيله د فساد له منځه وړل ناشوني دي، چې خپله د اشغال، فساد او درغلی له لارې پر خلکو تپل شوی وي او مفسدين د همدغه نظام زېږنده دي.

يوازینی لاره چې د فساد جرړې ايستلی او ټولنه د فساد او مافيا له منگولو ژغورلی شي، د يوه عادل اسلامي دولت په اډانه کې د اسلامي ارزښتونو او افکارو پلي کول دي؛ ځکه اسلام متقي او پرهېزگاره رهبران او شخصيتونه روزي، چې هغو ته تر دنيا آخرت ډېر اهميت لري او څوک چې آخرت ته ترجيح ورکړي، فساد نه کوي. هغوی سرچينې او امکانات پر مستحقو کسانو وېشي، ناروغانو ته د خپلو کورنيو د غرو غوندي رسېدنه کوي او حاکميت مسوليت گڼي، نه د مال گټلو وسيله.

د حزب التحرير - ولايه افغانستان مطبوعاتي دفتر